

MUNKEN OCH BONDHUSTRUN

Gammal skämtvisa med utbredning över hela Norden och även med tyska paralleller. På svenska finns den bl. a. i skillingtryck från 1700-talet, men härneder återges en uppteckning från senaste sekelskiftet.

Det var en bon - de, en dan - ne - man, han
Och hem - ma skul - le hans vä - na bli, hans

skull' åt sko - gen bort - kö - ra. Ja, hem - ma skul -
vä - na ro - sen - de gum - ma.

le hans vä - na bli, hon bju - der gäs - ter - na

hem till sig, ty nu var far in - te hem - ma.

I socknen bodde en munk så god,
den bjuder hon till sig komma.
Ej saknas vilja, ej heller mod
att gästa hos denna gumma;
han blev för bjudningen mycket glad,
han sätter fort och med hast åstad,
ty nu var far inte hemma.

När munken kommer på bondens gård,
går hustrun honom till mötes.
Hon sad': "Välkommen, min munk så god,
nu skall du få vila i mitt sköte!"
Hon sad': "Välkommen, min munk så grann!
Nu skall du vist få din vilja fram,
ty nu är far inte hemma."

Och munken sätter sig vid bredan bord,
han äter och han dricker.
På golvet gångar hans unga mor,
hon går så vackert och trippar:
"Ja, åt och drick och håll dig glad,
ty detta vara skall i flera dar,
ty nu är far inte hemma!"

Men in kom bondens legodräng:
"D'a' bäst, I hädan faren,
ty far, han står här utmed vägg,
han lär ej käpparna spara!"
Ja, in genom dörren bonden steg,
och munken slog sina ögon ned.
Han sad': "Välkommen, käre bonde!"

Men bonden träder den tiljan fram,
han nappar munken i luggen
och trycker honom inunder bord
och äter rycker han upp en:
"Ja, jag skall lära dig, din gamle stut,
med tjänligt medel att veta hut,
ty nu är far lille hemma!"

"Ha, slår du nu min munk ihjäl,
så må det ske med truge.
Då skall jag ge mig i klostret in,
där skall jag bli ena fruge.
Ja, jag skall giva mig i klostret in,
där skall jag tage mig sju för en,
ty nu är far lille hemma."

Och munken satte sig på sin lill' grå häst,
och hästen lade till att ränna,
och honom mötte hans socknemän,
de kunde honom ej känna.
Jag har sett rida och även gå,
men aldrig såg jag så kila på,
ty nu var far lille hemma.